EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

innehållande de kommentarer som ingår i beslutet om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2001 (Avsnitt I – Europaparlamentet)

EUROPAPARLAMENTET UTFÄRDAR DENNA RESOLUTION

— med beaktande av inkomst- och utgiftsredovisningen samt balansräkningen för budgetåret 2001 (SEK(2002) 405 – C5-0242/2002),

— med beaktande av revisionsrättens årsrapport för budgetåret 2001 samt institutionernas svar (C5-0538/2002) ([1]),

— med beaktande av revisionsrättens förklaring i enlighet med artikel 248 i EG-fördraget, om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet (C5-0538/2002),

— med beaktande av artikel 275 i EG-fördraget, artikel 78d i EKSG-fördraget och artikel 179a i Euratomfördraget,

— med beaktande av artikel 77 i budgetförordningen av den 21 december 1977 ([2]) och artiklarna 145–147 i budgetförordningen av den 25 juni 2002 ([3]) samt artikel 13 i de interna bestämmelserna för genomförande av Europaparlamentets budget ([4]),

— med beaktande av artikel 89.7 i budgetförordningen av den 21 december 1977, enligt vilken gemenskapens alla institutioner skall vidta alla lämpliga åtgärder för att handla i enlighet med de kommentarer som framförts i besluten om ansvarsfrihet,

— med beaktande av artikel 93a och artikel 184.3 i arbetsordningen samt bilaga V till denna,

— med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A5-0082/2003).

1. Europaparlamentet noterar följande uppgifter från bokslutet för Europaparlamentets budgetår 2001:

(euro)

Anslagens användning	Anslag för budgetåret 2001	Anslag överförda från budgetåret 2000	
		Artikel 7.1 b i budgetförordningen	Artikel 7.1 a i budgetförordningen
Disponibla anslag	1 012 600 000,00 ([1])	87 095 001,17	—
Gjorda åtaganden	1 005 814 717,37	—	—
Gjorda betalningar	869 193 295,71	80 185 294,78	—
Anslag överförda till 2002			
— Artikel 7.1 b i budgetförordningen	136 621 421,66		
— Artikel 7.1 a i budgetförordningen	—	—	—
Anslag som bortfaller	6 785 282,63	6 909 706,39	—
Balansräkning per den 31 december 2001:1 501 918 591			

([1]) Inklusive tilläggs- och ändringsbudget nr 5/2001.

([1]) EGT C 295, 28.11.2002, s. 1.
([2]) EGT L 356, 31.12.1977, s. 1.
([3]) EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.
([4]) PE 265.492/PRES.

Allmänt

2. Europaparlamentet erinrar om att det i arbetsordningen efter den senaste översynen, särskilt i artikel 93a första strecksatsen, numera står att ansvarsfriheten skall beviljas Europaparlamentets talman och inte generalsekreteraren (med verkan från och med att ansvarsfrihet beviljas för budgetåret 2003).

3. Europaparlamentet anser att ansvarsfriheten inte bara skall hänföra sig till den förvaltningsverksamhet som utövats av parlamentets generalsekreterare och administration utan också omfatta de beslut som fattats av parlamentets styrande organ, alltså talmannen, presidiet och talmanskonferensen. Detta är så mycket angelägnare som presidiet givit somliga av vice talmännen i uppdrag att övervaka administrativa frågor ([1]). Parlamentet uppdrar åt sitt behöriga utskott att ägna särskild uppmärksamhet åt dessa frågor vid utarbetandet av betänkandet om ansvarsfrihet för budgetåret 2002.

4. Europaparlamentet noterar att de nya interna bestämmelserna för genomförande av Europaparlamentets budget ([2]) (vilka ändrats för att återspegla den nya budgetförordningen innehåller ett antal stadganden om förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet, bland dem framför allt

— att Europaparlamentets talman utsetts till utanordnare i den bemärkelse som avses i budgetförordningen (artikel 5.1 i de interna bestämmelserna),

— att generalsekreteraren ålagts (artikel 6.1 och 6.2 i de interna bestämmelserna) att översända generaldirektörernas årliga rapporter till talmannen, åtföljda av en undertecknad förklaring där det intygas att sund ekonomisk förvaltning iakttagits vid skötseln av parlamentets ekonomi, tillsammans med eventuella ytterligare påpekanden.

5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända sådana årliga rapporter till budgetkontrollutskottet för behandling under förfarandet med beviljande av ansvarsfrihet.

Genomförandet av budgeten

6. Europaparlamentet noterar att budgeten i mycket hög grad genomförts, vilket framgår av att en så stor del av de tillgängliga anslagen omsatts i form av åtagandebemyndiganden under budgetåret 2001 (99,33 %, jämfört med 99,28 % under 2000 och 98,97 % under 1999). Parlamentet noterar också att utnyttjandegraden för anslag som automatiskt överförts från fjolåret har förblivit i stort sett densamma under de senaste åren (2001: 92,07 %, 2000: 91,16 %, 1999: 91,96 %).

7. Europaparlamentet gratulerar generalsekreteraren till att de budgetanslag som ställts till förfogande av parlamentet använts så effektivt, vilket framgår av de höga utnyttjandegraderna.

8. Europaparlamentet noterar att de huvudsakliga ändringarna av anslagen i budgeten för 2001 jämfört med dess ursprungligen godkända form berörde

— artikel 200 (hyra och leasingavgifter): en ökning på 173,79 % för att påskynda finansiering av Louise Weiss-byggnaden i Strasbourg,

— artikel 201 (försäkring): en ökning på 186,54 % till följd av att ytterligare försäkringar måst tecknas efter att försäkringsgivarna sagt upp det gällande försäkringsskyddet efter händelserna den 11 september 2001.

Europaparlamentet uppdrar åt generalsekreteraren att underrätta budgetkontrollutskottet om hur det framskrider med de rättsliga förfarandena mot parlamentets tidigare försäkringsgivare.

([1]) Se förteckningen över presidiets ledamöters ansvarsområden: PE 315.558/PRES.
([2]) Se protokollet från presidiets sammanträde den 4 december 2002, bilaga 2.

Europaparlamentet noterar ([1]) att antalet handlingar som kontrollerats av styrekonomen hållit sig på ungefär samma nivå: 33 146 under 2001 (33 335 under 2000), medan antalet handlingar som sänts tillbaka (felprocenten) ([2]) ökat något, från 7,0 % under 2000 till 7,6 % under 2001 (8,4 % under 1999).

10. Europaparlamentet är oroat över att ett stort antal misstag, som nu upptäcks och rättas till tack vare styrekonomens arbete, inte kommer att upptäckas när förhandskontrollen avskaffas.

11. Europaparlamentet hälsar med tillfredsställelse att antalet fall där styrekonomen nekat sitt godkännande ([3]) hela tiden gått ner (12 under 1999, 8 under 2000, 6 under 2001, 4 under 2002) och ser det som ett tecken på att programmet för fortbildning i budgetfrågor för utanordnare är i färd med att ge resultat. Parlamentet påpekar att den överordnade myndigheten i fyra av de sex fall under 2001, i vilka godkännande nekats, upphävt detta nekande och att ett (nr 01/04) hänvisades till OLAF, som, efter utförd utredning, kunde konstatera att några oegentligheter inte kunde fastställas.

12. Europaparlamentet påminner om punkt 4 i sitt beslut om ansvarsfrihet av den 10 april 2002 för budgetåret 2000 ([4]) som handlade om att talmannen upphävt styrekonomens nekande av godkännande nr 01/06 (på grund av administrationens misslyckande med att tillräckligt noggrant registrera kostnaderna för tolkning under 2000) samt noterar att presidiet vid sitt sammanträde den 13–14 maj 2002 godkänt slutsatserna av den administrativa undersökningen och uppdragit åt tolkningsdirektoratet att göra en bedömning av genomförbarheten för rekommendationerna i denna undersökning. Parlamentet ifrågasätter nyttan med att på det här sättet på omvägar gripa sig an problematiken.

13. Europaparlamentet noterar slutsatserna i revisionsrättens meddelande av den 15 november 2002 om besluten att upphäva nekanden av godkännande under budgetåret 2001, i vilka slutsatser det konstaterades att den interna kontrollen på denna punkt fungerar normalt i och med att den visat att allt inte gått efter gängse regler vid skötseln av förvaltningen, men där lagligheten av utgifterna inte ifrågasattes och inte heller efterlevnaden av gällande föreskrifter för offentlig upphandling. Parlamentet hänvisar till det allmänna omdöme som kommit till uttryck i det avsnitt i revisionsrättens årsrapport för 2001 vilket handlar om de administrativa utgifterna (punkt 7.16), där det förklaras att granskningen av räkenskapernas tillförlitlighet inte visat några tecken på avvikelser som kan anses vara väsentliga.

14. Europaparlamentet erinrar att budgetkontrollutskottet efter presidiets beslut av den 10 december 2001, vilket trädde i kraft den 1 januari 2002, enligt parlamentets interna bestämmelser bara underrättas av styrekonomen om att godkännande nekats. Parlamentet noterar att talmannen i tre av de fyra fall i vilka godkännande nekats under 2002 upphävt detta nekande i enlighet med artikel 21 i de interna bestämmelserna. Parlamentet uttrycker oro över nekande nr 02/02 som handlade om att telefonräkningar som debiterats informationskontoret i Bonn under perioden 1992–1998 skulle bringas i överensstämmelse med gällande regler och uppmanar generalsekreteraren att överväga om detta fall förtjänar en administrativ undersökning samt att underrätta det behöriga utskottet om vilka slutsatser han kommit fram till.

15. Europaparlamentet uppmanar generalsekreteraren att ange i vilken utsträckning budgetkontrollutskottets rekommendationer i sådana fall där styrekonomen nekat sitt godkännande under 2001 faktiskt också följts.

Framläggandet av och innehållet i räkenskaperna (analys av budgetförvaltningen)

16. Europaparlamentet välkomnar att revisionsrätten i punkt 7.3 i sin årsrapport erkänt att parlamentet, som svar på revisionsrättens iakttagelser i punkt 7.3 i sin årsrapport 2000, förbättrat presentationen och användarvänligheten av sina analyser om budgetförvaltningen. Parlamentet anser dock att det kan göras mera för att ge läsarna lättbegriplig information om huvuddragen i utgiftsstrukturen för ett år, eventuellt genom att man tar modell av ett företags årsredovisning till aktieägarna, och beklagar att en så pass viktig handling som Europaparlamentets bokslut skall finnas att tillgå endast som ett underavsnitt av en teknisk volym som offentliggörs av kommissionen på ett enda språk

([1]) *Källa:* styrekonomens rapport till parlamentet nr 02/01 (PE 315.560/PRES./bilaga).
([2]) Definierad såsom antalet budgethandlingar som återsänts för rättelse och komplettering i procent av det totala antalet budgethandlingar.
([3]) Se bilaga.
([4]) EGT L 158, 17.6.2002, s. 43.

(SEK(2002) 405). Parlamentet uppmanar generalsekreteraren att avlägga rapport om huruvida det skulle gå att offentliggöra parlamentets "Compte de gestion" tillsammans med en ytterligare förbättrad analys av budgetförvaltningen, på parlamentets webbplats.

17. Europaparlamentet erinrar om punkt 12 i ovannämnda beslut av den 10 april 2002 om att det vore bra om parlamentets balansräkning innehöll en förklaring om hur skulder som hänför sig till de anställdas pensioner skall betalas. Parlamentet noterar med tillfredsställelse att kommissionens konsoliderade balansräkning (SEK(2002) 406 – FR Volume IV) nu innehåller avsättningar (15 300 miljoner euro) för betalningsansvar och avgifter i anslutning till pensionssystemet för alla anställda vid EU tillsammans med en påminnelse om att "medlemsstaterna gemensamt skall garantera betalningen av sådana förmåner ([1])".

18. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse den försäkran ([2]) som avgivits av generalsekreteraren att inga av de problem som påstås finnas i kommissionens bokföringssystem gäller för Europaparlamentet samt att Europaparlamentet inte använder samma system som kommissionen och att dess budget och utgifter följer helt andra mönster. Parlamentet erinrar om att revisionsrätten aldrig påtalat några sådana brister i Europaparlamentets bokföringssystem som skulle ha givit vid handen att där finns problem av det slag som kommissionen har att kämpa med.

Ledningen – Uppföljningen av rekommendationerna i studien ROME-PE

19. Europaparlamentet välkomnar arbetet med att i högre grad inrikta parlamentet på en aktivitetsbaserad ledning och förbättra den service som ledamöterna ges för sin parlamentariska verksamhet. Parlamentet noterar med intresse de meddelanden som avsänts från generalsekreteraren under titeln "Raising the Game" ([3]) och ser fram emot att bedöma de enskilda förslagen från generalsekreteraren utgående från det förberedande arbete som utförts av presidiets arbetsgrupper i oktober 2002 samt väntar sig att de skall leda till att parlamentet skall fungera bättre och budgeten användas effektivare genom att parlamentets materiella och personella resurser skall komma till största möjliga bruk. Parlamentet understryker vikten av dessa åtgärder mot bakgrund av hur parlamentets arbetsbörda avsevärt ökat både i omfång och svårighet, men också mot bakgrund av utvidgningen 2004 ([4]).

20. Europaparlamentet noterar de definitiva slutsatserna och rekommendationerna från den externa ROME-PE rapporten med sin inventering av hur tjänsterna inom parlamentet är fördelade (framlagd i december 2001). Parlamentet noterar likaså att rapporten stimulerat till diskussion om hur man bättre skall kunna tillvarata den kunskapsbas som finns bland personalen ([5]).

21. Europaparlamentet gläder sig åt att det inrättats en databas över tjänster inom generalsekretariatet. Denna databas började fungera den 1 januari 2003 och möjliggör detaljerade statistiska undersökningar som ger en helhetsbild av personalsituationen under 2003. Glädjande är också att det under 2003 byggs upp en annan databas över "förhandenvarande kunskaper" med vars hjälp man kan trygga en bättre balans mellan parlamentets behov ur tjänstesynvinkel å ena sidan och de förhandenvarande mänskliga resurserna å andra ([6]).

22. Europaparlamentet välkomnar omläggningen av GD5 ([7]) då det inrättats en ny avdelning för mänskliga resurser och inre organisation som, tillsammans med avdelningen för fortbildning, rapporterar direkt till generaldirektören, något som innebär ett klart och välkommet trendbrott i fråga om traditionell administrativ praxis eftersom man därigenom övergått till att handha de mänskliga resurserna på ett sätt som föregriper utvecklingen.

([1]) Artikel 83.1 i tjänsteföreskrifterna.
([2]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q5).
([3]) PE 318.464/PRES., PE 324.669/PRES., PE 324.894/PRES.
([4]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q7).
([5]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q7).
([6]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q7).
([7]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q14).

23. Europaparlamentet noterar att denna rationalisering av de mänskliga resurserna inför utvidgningen är kopplad till förslagen om förtida pensionering för tjänstemän vid parlamentet och dess politiska grupper. Parlamentet förväntar sig att avgångarna enligt detta system skall handhas fullständigt opartiskt och öppet och utan någon diskriminering och dessutom skötas så, att parlamentet inte helt plötsligt går miste om all sin sakkunskap ([1]).

24. Europaparlamentet välkomnar förslagen om att generalsekretariatet skall ge bättre service till ledamöterna av parlamentet i samband med att de utövar sin lagstiftargärning. Parlamentet anser att de förslag som framlagts är ett viktigt första steg mot att organisera parlamentets sekretariat på ett modernt sätt. Parlamentet påpekar emellertid att detta inte får leda till en minskad politisk roll för Europaparlamentet. Parlamentet uppmanar generalsekreteraren att till budgetkontrollutskottet översända den slutliga rapporten om omorganisationen av generalsekretariatet och dess arbetsmetoder ([2]).

25. Europaparlamentet är besviket över att det inte gjorts särskilt stora framsteg med att komma överens om ”negativa prioriteringar” under de gångna tolv månaderna och att det följaktligen inte heller gjorts så värst mycket för att spara in på verksamhet som inte är väsentlig. Parlamentet uppmanar presidiet att undersöka om man inte skulle kunna få i gång detta arbete på nytt.

Rörligheten

26. Europaparlamentet stöder politiken för rörlighet och konstaterar att inemot 118 tjänstemän i kategori A (litet drygt 20 % av det sammanlagda antalet) berörts av rörligheten under de tre år som systemet fungerat, att rörligheten har accepterats som en del av generalsekretariatets företagskultur och att de berörda personerna överlag ser positivt på tanken med rörlighet, både enhets- och avdelningscheferna och de tjänstemän som berörs av den ([3]).

27. Europaparlamentet noterar den kritik ([4]) som riktats mot rörligheten, i och med att den kallats alltför stelbent, samt vidhåller att ett tillvägagångssätt som i högre grad inriktar sig på den enskilde individen, tillsammans med att det utvecklas en rad olika redskap för förvaltning av mänskliga resurser, vore ägnat att leda till bättre kompletterande åtgärder, framför allt på fortbildningsområdet. Parlamentet anser i detta sammanhang att rörligheten bör fungera snabbare för yngre medlemmar av personalen samt välkomnar den nyligen företagna ändringen av presidiets regler om rörlighet, som avser att rörligheten skall gå snabbare för nyanställda när de inleder sin karriär samt att den erfarenhet som äldre tjänstemän samlat på sig skall tas till vara i och med att referensperioderna utsträcks från fem till sju år.

28. Europaparlamentet hälsar med tillfredsställelse att systemet för att undanröja skiljeväggarna mellan olika tjänster (”décloisonnement”) utvidgats så att det går att flytta LA-tjänstemän till A-tjänster i samma tjänstegrad, utan att de behöver gå igenom ett uttagningsprov för A-tjänstemän. Parlamentet påpekar dock att sådana före detta LA-tjänstemän som genomgått ett uttagningsprov och placerats på en A-tjänst innan systemet med ”décloisonnement” infördes hamnat i en ofördelaktig situation i och med att de inledningsvis placerats i den lägsta graden i kategori A (A 7), oavsett hur lång tjänsteerfarenhet de dessförinnan haft i kategori LA. Parlamentet anser att sådana före detta LA-tjänstemän med orätt missgynnats i sin karriärutveckling, jämfört med kolleger som dragit nytta av ”décloisonnement”, genom att de kommit att stanna kvar mycket längre på samma lönenivå (i vissa fall i över 10 år), jämfört med andra tjänstemän (5 år). Parlamentet uppmanar generalsekreteraren att sammanställa en förteckning över sådana tjänstemän och senast den 1 juli 2003 lägga fram förslag för att rätta till deras situation.

Jämställdhetspolitiken

29. Europaparlamentet påpekar att parlamentet mer än en gång varmt har talat till förmån för jämställdheten och för att män och kvinnor skall ha lika möjligheter, framför allt vad gäller kvinnornas möjligheter att bli befordrade till högre tjänster inom de europeiska institutionerna. Parlamentet beklagar att detta mål inte kommit att uppnås under hela perioden 1999–2001 och oroar sig över

([1]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q7).
([2]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q7).
([3]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q10).
([4]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q10).

att endast 22 % av de anställda i kategori A är kvinnor och att ingen av de tre generaldirektörer som nyligen utnämnts varit kvinna. Likaså beklagar parlamentet att endast en enda kvinna utnämnts till någon av de sex tjänsterna i kategorierna A 1 och A 2 under perioden juli 2000 till och med den 15 december 2001, samt att endast manliga sökande utnämnts till tolv tjänster i kategori A3, medan endast en kvinna utnämnts till någon av fyra tjänster i kategori LA 3. Parlamentet konstaterar ytterligare, vad befordringarna i kategori A under 2001 beträffar, att endast 14,3 % av alla kvinnor som kunnat komma i fråga för befordran verkligen befordrats medan motsvarande siffra för män är 30,8 %. Parlamentet noterar en positiv trend i fråga om anställandet av kvinnliga handläggare 2001 (7 män/7 kvinnor) ([1]).

30. Europaparlamentet understryker att det envisa problemet med att det finns så få kvinnor ([2]) på högre tjänster och bristen på framsteg inom detta område inte bör få dölja de framsteg som gjorts under de gångna tre åren inom områden såsom arbetsvillkor, social infrastruktur och ökad medvetenhet inom hierarkin.

31. Europaparlamentet stöder målet i rapporten från Lalumière ([3]) till presidiet om att det fram till 2007 bör utnämnas 2 kvinnor till nivån A 1 och fram till 2005 2 kvinnor till A 2-tjänster och 8 kvinnor till A 3-tjänster. Till detta kommer att man i fråga om LA-tjänsterna i större utsträckning bör använda sig av de möjligheter som finns till att undanröja skiljeväggarna mellan olika tjänster (”décloisonnement”) för att flera kvinnor skall kunna befordras till A 3-tjänster. Parlamentet välkomnar också att man föresatt sig rekrytera lika många män som kvinnor till tjänster i kategori A.

32. Europaparlamentet stöder presidiets beslut i fråga om karriärutvecklingen och politiken för mänskliga resurser ([4]), framför allt i) att kvinnliga sökande till tjänster inom ledningen systematiskt skall ges företräde såvida de har samma meriter som de manliga sökandena, så länge den nuvarande skeva könsfördelningen finns kvar, ii) att kvinnor med tjänster på medelhög ledningsnivå med hjälp av regelbunden fortbildning och regelbundna åtgärder till förmån för ökad medvetenhet skall uppmanas ingå med ansökningar, iii) att Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal har att rätta sig efter att jämställdheten inskrivits som en bjudande plikt i de nyligen ingångna fördragen och se till att det råder en jämn könsfördelning inom dess styrelse samt iv) att se till att det råder en jämn könsfördelning inom uttagningsnämnderna och att urvalsförfarandena inte är könsbundna.

Deltidsarbete

33. Europaparlamentet välkomnar nyheten ([5]) om att ingen av de 438 ansökningarna om deltidsarbete under 2001 avslagits och stöder presidiets beslut av den 11 juni 2001, i enlighet med vilket parlamentets förvaltning infört ett system där bortfallet av de halvtidsarbetandes arbetsinsats uppvägs med hjälp av att det anställs tillfällig personal.

34. Europaparlamentet konstaterar att sammanträdesperioderna i Strasbourg oavsiktligen diskriminerar deltidsanställda, av vilka de flesta brukar vara kvinnor.

Begränsning av kostnaderna för tjänsteresor

35. Europaparlamentet välkomnar att avtalet mellan Fontaine och Juncker omförhandlats ([6]), så att från och med 2004 endast 50 procent av parlamentets fast anställda personal behöver vara stationerad i Luxemburg, något som kommer att öppna möjligheten för att ytterligare personal överflyttas till Bryssel, särskilt efter utvidgningen.

36. Europaparlamentet välkomnar att kostnaderna för personalens tjänsteresor mellan Luxemburg och Bryssel stabiliserats på en lägre nivå, tack vare att personal på samförståndsbasis överförts till Bryssel, varvid man också visat den lyhördhet inför sociala frågor som varit av nöden. Parlamentet stöder den föreslagna tanken på att tjänsteenheterna med ansvar för studier och forskning, vilka för närvarande finns i Luxemburg, skall sammanföras med utskottssekretariaten och förläggas till Bryssel.

([1]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q11 och bilaga 2).
([2]) Se rapporten till presidiet från vice talman Lalumière (PE 318.444/PRES.).
([3]) Se rapporten till presidiet från vice talman Lalumière (PE 318.444/PRES.).
([4]) Se rapporten till presidiet från vice talman Lalumière (PE 318.444/PRES.).
([5]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q13).
([6]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q20).

37. Europaparlamentet begär att vice talmännens och kvestorernas medarbetares tjänsteresor normalt skall begränsas till Bryssel och Strasbourg och att ett årligt maximibelopp per medarbetare skall gälla för alla tjänsteresor utöver detta.

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF)

38. Europaparlamentet anser att samarbetet mellan Europaparlamentet och OLAF i regel löper tillfredsställande, men vill dock rikta uppmärksamheten på följande svårigheter:

— Det tar onödigt lång tid att få utredningarna slutförda.

— Det kan betvivlas om de misstänktas rätt att försvara sig alla gånger i tillräcklig omfattning respekteras.

— Det är möjligt att vittnen samtycker till att avlägga vittnesmål för att bistå vid utredningsarbetet, utan att de är medvetna om att slutrapporten kan komma att innehålla en bedömning av om de själva är inblandade i de påstådda bedrägerier som undersöks.

39. Europaparlamentet uppmanar OLAF:s övervakningskommitté att behandla dessa frågor vid sitt utvärderingsarbete.

Bedömningsrapporterna

40. Europaparlamentet håller med om att den årliga bedömningen av de anställda medelst ett system av ”befordringspoäng” är mycket arbetskrävande, men att det å andra sidan leder till mera dialog inom avdelningarna och till en mera stabil och förutsägbar karriärutveckling och öppnar större möjligheter att ta hänsyn till förtjänster, ehuru dessa möjligheter fortfarande inte är tillräckligt stora ([1]).

Utbildning

41. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att den nya budgetförordningen som trädde i kraft den 1 januari 2003 har antagits, samt att den i lika måtto gäller för alla institutioner. Parlamentet gratulerar generalsekreteraren för att förvaltningen så snabbt och effektivt gjort alla de interna förberedelser som behövts för att den nya budgetförordningen skall kunna tillämpas och uppmanar generalsekreteraren att se till att principerna och stadgandena i den oinskränkt följs överallt inom parlamentet och att alla utanordnare får adekvat utbildning innan de tillträder tjänster som är förenade med ekonomiskt ansvar. Parlamentet noterar med tillfredsställelse att tolvdagars ledningskursmoduler nu blivit obligatoriska för alla utnämningar till tjänster i kategori A 3 och högre.

Anställningsfrågor

42. Europaparlamentet noterar presidiets nyligen antagna regler om hur högre tjänstemän inom parlamentets förvaltning skall tillsättas ([2]) och uppmanar sin talman att senast den 1 juli 2003 inför budgetkontrollutskottet framlägga en rapport med en utvärdering av hur de nya reglerna fungerat, där det också skall anges om det förekommit några problem och framför allt undersökas om och i vad mån presidiet vid utnämningar till högre tjänster kunnat frångå gängse praxis med att ställa samman paket utgående från geografiska och politiska avvägningar och i stället börja basera utnämningarna på kvalifikationer, förtjänster och duglighet.

43. Europaparlamentet är fortfarande oroat över bristen på insyn i förfarandena i samband med utnämningarna till högre tjänster vid parlamentet och anser att omsorgen om att skydda de sökandes privatliv inte är orsak nog till att det skall saknas insyn i förfarandena. Parlamentet begär att namnen

([1]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q14).
([2]) Protokollet från presidiets sammanträde den 15–16 maj 2000, bilaga I.

på alla som utses till högre tjänster (A 1, A 2, A 3) i parlamentets generalsekretariat samt i dess politiska grupper skall anslås till påseende på parlamentets anslagstavlor samt i parlamentets interna nyhetsblad och uppdrar åt generalsekreteraren att offentliggöra förteckningarna över godkända sökande vid öppna och interna uttagningsprov.

44. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av Europeiska gemenskapernas byrå för uttagningsprov för rekrytering av personal i enlighet med Europaparlamentets, rådets, kommissionens, domstolens, revisionsrättens, Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs, Regionkommitténs och EU-ombudsmannens beslut av den 25 juli 2002 ([1]). Parlamentet konstaterar att byrån redan, på institutionernas vägnar, tagit hand om rekryteringen av extraanställda inför utvidgningen för att ställa upp listor över lämpliga kandidater. Parlamentet hoppas att vi på det här sättet kommer att få en enhetlig offentlig tjänstemannakår för gemenskapen, samt att kostnaderna skall begränsas och rörligheten mellan institutionerna bli bättre ([2]).

Korttidsanställda

45. Europaparlamentet noterar att det enligt gällande regler går att rekrytera extraanställda för andra uppgifter än sammanträdesperioderna för maximalt tre år ([3]) och anhåller om att de ändringar i anställnings- och ledningssystemet som planerats för 2003 (genom decentraliserade budgetar och ett ”pool”-system) skall föra med sig ökad stabilitet och förutsägbarhet för den berörda personalen. Parlamentet anhåller om att man skall överväga hur den rättsliga ställningen för lokalanställda som arbetar med uppgifter i Strasbourg skall kunna förbättras.

Ledamöternas restaurang, självservering och barer

46. Europaparlamentet noterar att sektorn för matserveringar, barer, restauranger och butiker har en invecklad uppbyggnad med tre arbetsorter och många försäljningsställen, ett förskottskonto, ett årligt bidrag från parlamentets budget, en utomstående entreprenör för serveringsverksamheten och en utomstående revisor samt en blandning av periodiserad redovisning och budgetredovisning. Parlamentet erkänner, utan att då alls vilja låta påskina att ekonomin inte skulle ha skötts som sig bör eller att sektorns uppbyggnad vore olämplig, att det inte är lätt att få en övergripande bild av hur denna sektor fungerat. Parlamentet uppmanar generalsekreteraren att senast den 1 juli 2003 tillställa budgetkontrollutskottet en kortfattad och enkel redogörelse för hur sektorn fungerar och framför allt för hur det årliga bidraget förhåller sig till vinst-/förlustsituationen överlag.

Sammanträdesorter och byggnader

Europaparlamentets säte

47. Europaparlamentet noterar för kännedom den ingående analys ([4]) som parlamentet den 16 oktober 2002 tillställde Europeiska konventet och som handlade om vad det kostade att parlamentet bedrev sitt arbete på tre olika orter. Parlamentet konstaterar att de årliga kostnaderna för denna uppspjälkning kan uppskattas till 169 miljoner euro, av vilka 120 miljoner euro för infrastrukturen (60 miljoner euro i hyra för 300 000 kvadratmeter sammanträdeslokaler, kontor och tekniska områden, 18 miljoner euro för driftskostnader (vatten, gas, el, försäkring, underhåll av tekniska installationer, säkerhet), 42 miljoner euro för teknisk apparatur och för att utrusta och möblera utrymmena), 40 miljoner euro för extra personal och tjänsteresor (anställning av extra personal 22 miljoner euro och kostnader för tjänsteresor 18 miljoner euro) och 9 miljoner euro för diverse övriga kostnader (telefonabonnemang, avgifter för telekommunikationer, försäkringspremier för telefon-, IT- och audiovisuell utrustning, kontorsförnödenheter, expeditionskostnader när 15 långtradare skall frakta skåp och plåtlådor fulla av dokument).

([1]) EGT L 197, 26.7.2002, s. 53.
([2]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q14).
([3]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q14).
([4]) PE 320.860/PRES. – se också formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q25).

48. Europaparlamentet noterar att 25 855 arbetsdagar årligen går förlorade till följd av personalens resor till Strasbourg och att detta kostar skattebetalarna 3,9 miljoner euro, vilket motsvarar kostnaderna för 60 heltidsanställda medlemmar av personalen per år. Parlamentet begär att de sifferuppgifter som framlagts i rapporten om kostnaderna för att parlamentet arbetar på tre orter skall justeras så att de ovanstående siffrorna också tas med i dem och sänds till Europeiska konventet.

49. Europaparlamentet understryker att den kommande utvidgningen kommer att leda till att parlamentets budget ökar med 20 % och anser att kostnaderna för fortsatt verksamhet på tre olika orter sannolikt kommer att följa samma trend och medföra ökade kostnader på cirka 34 miljoner euro.

50. Europaparlamentet understryker att ledamöterna går miste om arbetseffektivitet på grund av restiderna och eftersom de måste ha två uppsättningar arkiveringssystem och arkiven hela tiden fraktas fram och tillbaka mellan orterna. Parlamentet beaktar också de indirekta kostnaderna för ledamöterna (de olika färdmedel som står dem till buds, de förlängda arbetsdagarna och turtätheten på flyget).

51. Europaparlamentet håller med om att det skulle leda till kostnader av engångsnatur för förflyttning av infrastruktur och personal om all verksamhet skulle koncentreras på en och samma ort, men erinrar om att dessa kostnader troligen skulle uppvägas av att parlamentet i så fall skulle flytta ut från de större fastigheter som parlamentet nu disponerar. Parlamentet erkänner också att återkommande kostnader kunde uppstå och att dessa i hög grad skulle komma att variera, beroende på vilket land som valdes för verksamheten.

52. Europaparlamentet medger att beslutet om var någonstans parlamentet skall sammanträda har inskrivits i fördraget, men att detta skett mot Europaparlamentets vilja.

53. Europaparlamentet yrkar på att Europeiska konventet seriöst skall diskutera huruvida det vore önskvärt att Europaparlamentets verksamhet förlades till en enda ort, och då ta hänsyn till den ovannämnda studien. Parlamentet uppmanar konventet att ändra artikel 289 i EU-fördraget och i förslaget till europeisk författning garantera att Europaparlamentet och dess ledamöter själva skall kunna bestämma var någonstans parlamentet skall ha sitt säte och var det skall bedriva sin verksamhet samt uppmanar sina företrädare i konventet att inför konventet försvara denna ståndpunkt.

54. Europaparlamentet reagerar med häpnad över att kostnaderna för utskottssammanträden på andra håll än i Bryssel, Strasbourg och Luxemburg uppgår till 1 144 530 euro per år och anhåller om att utskotten inte skall få hålla mer än ett sammanträde varje år på andra orter än de sedvanliga arbetsorterna och att alla beslut om sådana sammanträden bör styrkas med en redogörelse för varför utskottet inte kan sammanträda på någon av de tre sedvanliga arbetsorterna samt godkännas av parlamentets presidium.

Fastighetspolitiken i Strasbourg – LOW

55. Europaparlamentet beklagar att förhandlingarna om den slutgiltiga kostnaden för investeringarna i Louise Weiss-byggnaden fortfarande ligger nere i avvaktan på förfarandena inför domstolen om avtalsenligt datum för när byggnaden skall vara klar och påpekar vilken osäkerhet detta ställer till med för parlamentets budgetplanering ([1]).

56. Europaparlamentet vidhåller att kontakterna på administrativ och politisk nivå med SERS (Societé d'aménagement et d'équipment de la regim de Strasbourg) och Strasbourgs kommun skall fortsätta för att man, oberoende av de rättsliga förfarandena ([2]), skall försöka nå fram till en lösning i frågan om hur man skall göra med skillnaden mellan det pris som begärts av SERS och den köpesumma som parlamentet är berett att betala.

57. Europaparlamentet rekommenderar presidiet att ompröva förslaget om att det skall byggas två nya sammanträdesrum i Strasbourg och anser att det kunde vara tillräckligt med en omdisponering av utrymmena i de nuvarande fastigheterna för att man skall kunna ta emot de nya ledamöterna efter utvidgningen.

([1]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q34, 44).
([2]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q34, 44).

Fastighetspolitiken i Luxemburg

58. Europaparlamentet gläder sig åt att Luxemburgs myndigheter nu fullständigt ersatt kostnaderna för den utflyttning ur byggnaden ADG som måst göras i augusti 2000 till följd av asbestsaneringen ([1]).

Fastighetspolitiken i Bryssel

59. Europaparlamentet noterar att alla fastigheter i Bryssel från och med den 15 januari 2001 övergått i parlamentets ägo till följd av de inbetalningar som gjorts under de gångna åren.

Betongplattan ("la dalle")

60. Europaparlamentet understryker att belgiska staten, enligt artikel 3.2 a i det protokoll som ingåtts mellan Europaparlamentet och Belgien och undertecknats den 23 juli 1998, påtagit sig alla kostnader för underhåll och skötsel som påförts Europaparlamentet samt understryker att förslaget till kompletterande avtalsprotokoll mellan Europeiska gemenskaperna och Konungariket Belgien om ersättning av de kostnader som Europaparlamentet fått betala för underhållet och skötseln av betongplattan avsänts till de belgiska myndigheterna den 25 april 2002. Parlamentet konstaterar att en skriftlig påminnelse avsänts den 23 oktober 2002 och att dessa bägge skrivelser förblivit obesvarade samt understryker att det handlar om ett totalbelopp på 4,74 miljoner euro (i penningvärdet den 31 december 2001) ([2]) och uppmanar de belgiska myndigheterna att ofördröjligen fullgöra sina skyldigheter.

D4-D5/Ardenne

Parlamentets handläggning av förfarandet med urval av projektet

61. Europaparlamentet erinrar om en rad viktiga faktorer som varit utslagsgivande för att projektet D4-D5/Ardenne valts som projekt för utvidgningen av det befintliga fastighetsbeståndet hos Europaparlamentet i Bryssel: tomternas läge och tillgänglighet i relation till de fastigheter som parlamentet redan använder, samt den belgiska regeringens utfästelse att påta sig kostnaderna för tomtmarken och arbetet med att försätta den i byggfärdigt skick.

62. Europaparlamentet erinrar om att parlamentets talman skickat en skrivelse till Belgiens premiärminister den 8 mars 2001 med en förfrågan om huruvida mark skulle komma att gratis ställas till förfogande för varje fastighetsprojekt som planerats av parlamentet (och alltså inte bara tomtmark för byggnaden D4-D5, såsom Martens förklarat i en skrivelse av den 18 november 1991, vilket senare bekräftats av Dehaene) och huruvida de federala myndigheterna ägde någon byggnad eller tomt som kunde ställas till Europaparlamentets förfogande. Parlamentet konstaterar att det inte kommit något svar på dessa frågor, inte ens efter att Europaparlamentet skickat en skrivelse med påminnelse om saken till Belgiens premiärminister den 13 juli 2001 ([3]).

63. Europaparlamentet beklagar att vid tiden för marknadsprospekteringen lämnade Belgiens regering inte utfästelse om att ställa tomtmark gratis till förfogande annat än för projektet D4-D5/Ardenne. Parlamentet noterar icke desto mindre att parlamentets projektbedömning enbart grundade sig på funktionella kriterier.

64. Europaparlamentet konstaterar att aktiebolaget SA Promotion Leopold (dotterbolag till SA SEL) för fastigheterna D4-D5 och aktiebolaget SA Immomills Louis De Waele Development för fastigheten Ardenne översänt handlingar av vilka det framgår att de har exklusiva rättigheter till ifrågavarande tomter. Parlamentet konstaterar att SA Promotion Leopold äger 11 % av tomten för D4-D5 och har

([1]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q37).
([2]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q36).
([3]) *Källa:* meddelande till ledamöterna av presidiet "selection of a building project in Brussels", PE 308.949/PRES., av den 17 oktober 2001.

en inlösenoption på resterande 89 % av tomtmarken för D4-D5, så att bolaget när som helst, fram till den 6 april 2005, då optionen förfaller, kan förvärva hela tomtmarken (avtal om köpoption av den 6 april 2000 mellan Belgiens järnvägar SNCB/NMBS och aktiebolaget SA Promotion Leopold) medan aktiebolaget SA Immomills Louis De Waele Development blivit ägare till tomten för Ardenne genom lagakraftvunnet köp den 23 januari 1998 ([1]).

65. Europaparlamentet konstaterar att denna situation skulle berättiga att det ”förhandlade förfarandet” tillämpas ([2]), i enlighet med artikel 7.3 b i rådets direktiv 93/37/EEG ([3]) av den 14 juni 1993 om samordning av förfaranden av offentliga bygg- och anläggningsarbeten.

66. Europaparlamentet anser att Europaparlamentets administration och presidium handlat korrekt när de sökt nå fram till ett riktigt beslut i frågan om utvidgningen av parlamentets fastighetsbestånd i Bryssel och redligt sökt efter olika alternativ för att under de förhandenvarande omständigheterna nå fram till det mest gynnsamma beslutet för parlamentet, under full insyn och oinskränkt aktning för bestämmelserna i budgetförordningen och gemenskapens lagstiftning om offentlig upphandling ([4]).

67. Europaparlamentet anser att det under den föregående valperioden inte förfogade över den rättsliga grund som skulle ha gjort det möjligt att inom ramen för den institutionella dialogen med den federala regeringen i Belgien försvara en reservering av tomtmark med anledning av en eventuell utvidgning av Europeiska unionen. Parlamentet konstaterar att det rådde stor osäkerhet kring utvidgningsprojektet och att parlamentets presidium inte kunde fatta formella beslut som hänförde sig den kommande utvidgningen förrän den rättsliga grunden hade fastställts i Nicefördraget och bekräftats vid toppmötet i Köpenhamn. Parlamentet påpekar även att äganderätten till de angränsande tomtmarkerna vid denna tidpunkt redan låg hos SA Promotion Leopold samt hos SA Immomills Louis De Waele Development.

Den situation parlamentet är ställd inför

68. Parlamentet beklagar också att Belgiens regering, till och med efter de utfästelser som gjorts av premiärministrarna Martens och Dehaene, inte ställde tomterna till Europaparlamentets direkta förfogande utan att fastighetsmäklare och byggföretag erbjöds en möjlighet att förvärva tomterna i sin ägo, bland annat genom det avtal om köpoption som ingicks den 6 april 2000 och anknöt byggherrarna till projektet D4-D5 med SNCB/NMBS, något som var resultatet av ett tidigare avtal om D4-D5, vilket ingåtts den 22 maj 1990. Parlamentet är förvånat över att SNCB/NMBS helt och hållet ställt upp på denna strategi.

69. Europaparlamentet anser att denna situation lett till att parlamentet ställts inför fullbordat faktum och fråntagits sin fulla handlingsfrihet att tillämpa gemenskapens lagstiftning om offentlig upphandling. Parlamentet anser att det varit riktigare om man gått ut med en offentlig anbudsinfordran om byggandet av parlamentets annex på de tomtmarker som tidigare ställts till kostnadsfritt förfogande av Belgiens regering.

70. Europaparlamentet anser att fastän administrationen och parlamentets presidium förfarit korrekt vid tillämpningen av gemenskapens lagstiftning om offentlig upphandling så skulle det vara en lämplig fråga att undersöka för de behöriga (nationella och/eller europeiska) myndigheterna om huruvida parlamentets frihet att fatta beslut begränsats av de uppgörelser som slutits mellan belgiska myndigheter och andra tredje parter.

([1]) *Källa:* rättstjänstens utlåtande om vilket förfarande som skulle tillämpas för ingåendet av arrendeavtal med tillhörande köpoption inom ramen för förhandlingarna om fastigheterna D4-D5 i Bryssel (SJ-281/00 av den 6 december 2000) och rättstjänstens utlåtande om valet av förhandlat förfarande vid förhandlingar med byggherrarna till ett fastighetsprojekt i Bryssel i samband med Europeiska unionens förestående utvidgning, SJ-262/01.

([2]) *Källa:* rättstjänstens utlåtande om valet av förhandlat förfarande vid förhandlingar med byggherrarna till ett fastighetsprojekt i Bryssel i samband med Europeiska unionens förestående utvidgning, SJ-262/01.

([3]) EGT L 199, 9.8.1993, s. 54.

([4]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q39).

Social infrastruktur

71. Europaparlamentet kräver garantier för att funktionshindrade personer skall kunna använda de nya byggnaderna.

Daghemmet i Bryssel

72. Europaparlamentet gläder sig åt att parlamentet ingått en köpoption ([1]) på Albert I-institutet (Rue de Wayenberg/Wayenbergstraat), som ägs av stiftelsen Marie Haps, så att den nuvarande barnomsorgskapaciteten kan utökas mot slutet av 2004.

Säkerhetspolitiken

73. Europaparlamentet påpekar att presidiet och generalsekreteraren redan före attentaten den 11 september 2001 uppmärksammat säkerhetspolitiken. Parlamentet hänvisar till meddelandena av den 14 september 2000 ([2]), 9 maj 2001 ([3]), 18 september 2001 ([4]) och 20 februari 2002 ([5]). Parlamentet stöder gällande åtgärder i fråga om bättre passagekontroll och bättre kontroll av besökarströmmarna. Parlamentet yrkar dock på ett intensivare samarbete med nationella säkerhetstjänster, vilket är väsentligt för bevakningen av fastigheterna i Bryssel, Luxemburg och Strasbourg. Parlamentet beklagar att polisbevakningen av fastigheterna i Bryssel inte är tillräckligt bra och uppmanar de belgiska myndigheterna att bevaka Europaparlamentets fastigheter på samma sätt som de federala och regionala parlamenten, varvid bland annat militärpolisens tjänster anlitas.

74. Europaparlamentet erkänner att brottsligheten på gatorna i Europakvarteret är ett problem och yrkar på en tillfredsställande polisbevakning, men påpekar att en del av problemen också hänger samman med att Europaparlamentet etablerat sig i området, så att en stadsdel som ursprungligen varit ett bostadsområde kommit att bli ett öde stadsområde. Parlamentet påpekar att ett kvarter med blandad karaktär med kontor och bostäder och en sund social kontroll kan ge ett utomordentligt bidrag till bättre säkerhet och yrkar på mera samråd och dialog mellan kvarterets invånare å ena sidan och Europaparlamentet å den andra.

75. Europaparlamentet beklagar att revisionsrätten inte gick med på den begäran som framfördes i punkt 16 i parlamentets resolution av den 13 april 2000 ([6]) om att skjuta upp beslutet om ansvarsfrihet om en särskild rapport om praxis vid beviljande av kontrakt för bevakning av fastigheter och undersökning av lönsamheten därvid.

76. Europaparlamentet upprepar denna begäran om en särskild rapport om anbudsinfordran vid tilldelning av kontrakt för bevakning av parlamentets fastigheter och undersökning av lönsamheten därvid, mot bakgrund av att de problem som påtalats redan 2000 inte verkar ha lösts.

Bättre bruk av Europaparlamentets fastigheter

77. Europaparlamentet instämmer med målet om att parlamentets fastigheter bör användas bättre och påpekar att detta skulle leda till en avsevärt högre utnyttjandegrad för fastigheterna i Bryssel och Strasbourg. Parlamentet anser att detta synsätt ställer parlamentet inför en ny dimension i och med att parlamentet då kan delta i den politiska debatten på annat sätt än enbart via sin strikt parlamentariska verksamhet. Parlamentet anser att en sådan användning kunde leda till att våra medborgare fick en känsla av att vara mera involverade i att bygga upp Europa, något som skulle kunna uppnås genom att man anordnade arrangemang som kunde vara av intresse för massmedierna och som våra medborgare kunde känna att de medverkar i.

([1]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q32).
([2]) PE 293.557/PRES. och bilagor.
([3]) PE 302.593/PRES. och bilagor.
([4]) PE 308.879/PRES.
([5]) PE 311.852/PRES.
([6]) EGT C 40, 7.2.2001, s. 398.

78. Europaparlamentet stöder de fem kriterierna som bildar själva ramen för dessa initiativ: politisk överensstämmelse med parlamentets orientering, respekt för Europaparlamentets värdighet, direkt förlängning av den parlamentariska verksamheten, öppenhet och publicitet i massmedierna, kontroll på det hela i bokföringshänseende (rimliga kostnader, sökande efter extern medfinansiering).

De politiska grupperna

79. Europaparlamentet påminner om att de politiska gruppernas granskade rapporter (alltså räkenskaper) samt motsvarande rapporter från de grupplösa ledamöterna enligt punkt 2.7.1 i bestämmelserna ([1]) om användningen av anslagen under budgetpunkt 3701 skall översändas till budgetkontrollutskottet.

80. Europaparlamentet stadfäster följande anmärkningar till de politiska gruppernas räkenskaper:

a) Sju av de politiska grupperna (PPE-DE, PSE, UEN, ELDR, GUE/NGL, EDD, Verts/ALE) har offentliggjort sina räkenskaper på parlamentets webbplats i enlighet med punkt 48 i ovannämnda av den 10 april 2002.

b) Trots att en av grupperna tillställt talmannen räkenskaperna för en stiftelse i Luxemburg (med uppgifter om kapitalinvesteringar och fast egendom) har dessa räkenskaper inte offentliggjorts på parlamentets webbplats.

c) För fullständighetens skull bör också de granskade räkenskaperna för TDI-gruppen, som upplöstes den 2 oktober 2001, finnas med på webbplatsen.

d) De politiska gruppernas interna regler för hur anslagen enligt punkt 3701 skall användas skall också finnas med på parlamentets webbplats.

e) I vart och ett av de sju ovannämnda fallen har revisorerna godkänt gruppens räkenskaper utan anmärkningar.

f) Trots att utnyttjandegraden för anslagen enligt 3701 ökat, så den varierat mellan 87,96 % och 105,45 % under 2001 (jämfört med avsevärt lägre siffror under 2000) förekommer det fortfarande i avsevärd utsträckning i gruppernas räkenskaper att anslag överförts från det ena året till det andra och andelen för sådana anslag uppgår till mer än hälften av det årliga bidraget till varje grupp. Den 28 november 2001 antog presidiet en tolkning av artikel 2.1.6 i reglerna för hur anslag enligt budgetpost 3701 skall användas, så att gränsen för att högst 50 % av de anslag som inte utnyttjats får överföras från ett år till ett annat (en gräns som varit i kraft sedan den 1 januari 2002) skall börja tillämpas först i och med anslagsöverföringar från budgeten för 2002 till budgetåret 2003.

g) Trots att det fanns gott om överförda anslag till förfogande kom parlamentet i sin budget för 2003 att öka anslagen under budgetpost 3701 med 8,4 %. Det ligger i den sunda ekonomiska förvaltningens intresse att inga flera undantag medges från reglerna för anslagsöverföringar.

81. Europaparlamentet noterar följande anmärkningar om de grupplösa ledamöternas räkenskaper:

a) Enligt nu gällande regler (budgetpost 3701) granskas inte de grupplösa ledamöternas räkenskaper, utan de bara inspekteras och i vissa fall korrigeras av administrationen. Generalsekreteraren uppmanas rapportera om huruvida det skulle löna sig att kräva prövning från extern revisors sida i fortsättningen,

b) Reglerna för anslag enligt budgetpost 3701 måste för de grupplösa ledamöternas vidkommande ses över och klarläggas så att det skall kunna undvikas att det yrkas på ersättning för sådana utgifter som inte kan komma i fråga för ersättning (alltså sådana som redan täcks av ledamöternas ersättningar av typ kostnadsersättning eller sekretariatsersättning) ([2]), varvid det såsom vägledning för ledamöterna bör bifogas en förteckning över vilka utgifter som är berättigade till ersättning enligt reglerna för budgetpost 3701.

([1]) Bilaga till presidiets protokoll av den 1 februari 2001 (PE 315.827).
([2]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q50).

82. Europaparlamentet noterar, utgående från upplysningar som tillställts av generalsekreteraren ([1]), att det måste göras en översyn av reglerna för budgetpost 3701 så det skall gå att avgöra om de är förenliga med den nya budgetförordningen ([2]) och att en arbetsgrupp kommer att framlägga en rapport med sina slutsatser och rekommendationer för presidiet vid utgången av mars 2003. Parlamentet uppmanar presidiet att låta översynen av reglerna för budgetpost 3701 bygga på följande:

— Det måste klart sägas ut vilket ansvar de politiska grupperna skall ha för genomförandet av budgeten.

— Parlamentets rättstjänst har uttalat sig ([3]) till förmån för att gruppernas juridiska, ekonomiska och avtalsenliga ställning skall framgå klart av arbetsordningen eller andra interna bestämmelser.

— Det måste finnas klart angivet i reglerna vilka kontroller som skall utföras av revisorerna och vad dessa skall intyga i sina revisionsförklaringar och då skall utgångspunkten tas i bästa aktuella praxis bland gruppernas revisorer, varvid det framför allt bör finnas med en försäkran om att inga anslag enligt budgetpost 3701 använts för förvärv av fast egendom eller för finansiering av valkampanjer.

83. Europaparlamentet välkomnar upplysningarna från generalsekreteraren om att de politiska gruppernas räkenskapsförare inom kort skall tillställa administrationen en inventering av sina fasta tillgångar med värdet på dessa ([4]). Parlamentet uppmanar generalsekreteraren att tillställa budgetkontrollutskottet en övergripande rapport med alla politiska gruppers inventeringar tillsammans med förslag till hur det bör förfaras med egendom som de politiska grupperna köpt för sina nationella delegationer och som förvaras på ställen som administrationen inte kommer åt.

84. Europaparlamentet konstaterar med tillfredsställelse att det i revisionsrättens arbetsprogram för 2003 ingår en uppföljningsrapport av revisionsrättens särskilda rapport nr 13/2000 om utgifterna för de politiska grupperna i Europaparlamentet.

85. Europaparlamentet uppdrar åt budgetkontrollutskottet att fortsätta låta en del av det årliga förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet handla om de politiska gruppernas och de grupplösa ledamöternas granskade räkenskaper och då i synnerhet uppmärksamma eventuella särskilda anmärkningar från revisionsrättens sida i samband med beviljandet av ansvarsfrihet för budgetåret 2002.

86. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen den 19 februari 2003 antagit ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning (KOM(2003) 77) om ställning som och finansiering av europeiska politiska partier. Parlamentet konstaterar att frågan nu, efter att Nicefördraget trätt i kraft, skall avgöras genom medbeslutandeförfarandet och uttrycker en förhoppning om att rådet och parlamentet under tredje året efter att revisionsrättens särskilda rapport nr 13/2000 offentliggjorts skall kunna fatta ett beslut så att förordningen skall kunna genomföras före nästa val till Europaparlamentet.

87. Europaparlamentet upprepar det som parlamentet begärt i ovannämnda resolution av den 13 april 2000 för budgetåret 1999 och beslutet om ansvarsfrihet av den 4 april 2001 ([5]) om att revisionsrätten vartannat år bör granska de politiska gruppernas finanser för att således hjälpa budgetkontrollutskottet med att utarbeta en rapport i enlighet med artikel 2.7.3 i bestämmelserna om användningen av anslag ur budgetposten 3701 ([6]).

Tilldelningen av kontrakt

88. Europaparlamentet konstaterar att den rådgivande kommittén för upphandling och kontrakt (ACPC) under 2001 ([7]) rådfrågats om 279 transaktioner eller upphandlingsförfaranden till ett sammanlagt värde av +/- 430 miljoner euro, bland dem tre kapitalinvesteringar (fastigheter) på +/-320 miljoner euro och att andelen för kontrakt som tilldelats efter anbudsinfordran varit ungefär densamma som under tidigare år.

([1]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q49).
([2]) EGT L 248, 16.9.2002.
([3]) SJ 316/02.
([4]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q52).
([5]) EGT L 160, 15.6.2001, s. 25.
([6]) PE 298.252/PRES. presidiets protokoll av den 11 december 2000 och 1 februari 2001.
([7]) *Källa:* ACPC:s verksamhetsberättelse för 2002.

	2001	2000	1999
Öppen anbudsinfordran	104	107	107
Selektiv anbudsinfordran	61	73	64
Direkt tilldelning	19	15	7
Förhandlat förfarande	32	19	36
Privat överenskommelse	46	61	115
Icke specificerat	17		
Totalt	279	274	329

89. Europaparlamentet påpekar det som framgått av ACPC:s årsrapport, nämligen att sammanlagt 37 av de 279 ärenden som handlagts under 2001 (alltså 13,35 %) inte godkänts i den form de framlagts.

90. Europaparlamentet erkänner att ACPC:s årsrapporter och kvartalsrapporter är ett värdefullt redskap för att ledningen skall få en fullständig överblick av de avtal och den upphandling som är aktuella vid parlamentet och uppmanar generalsekreteraren, efter det att ACPC avskaffats till följd av att den nya budgetförordningen trätt i kraft den 1 januari 2003, att vidta åtgärder för att se till att budgetkontrollutskottet fortsätter att regelbundet få fullständiga upplysningar om de avtal och den upphandling som är aktuella vid parlamentet. Parlamentet konstaterar i detta sammanhang att generalsekreteraren beslutat ([1]) inrätta en ny grupp för rådgivning till parlamentets tjänsteenheter i frågor som berör offentlig upphandling (GIMP). Denna grupp är avsedd att använda sig av den erfarenhet och sakkunskap som samlats av ACPC under årens lopp, utan att dock undergräva utanordnarnas självständiga ansvar enligt de nya reglerna.

91. Europaparlamentet noterar att ACPC har ersatts med en ny grupp för rådgivning till parlamentets tjänsteenheter i frågor som berör offentlig upphandling, men anhåller dock om garantier för att generaldirektörernas ansvar skall förbli oförändrat samt att det är de som skall fatta besluten i upphandlingsfrågor.

Informationspolitiken

92. Europaparlamentet noterar för kännedom kommissionens meddelande om en informations- och kommunikationsstrategi för Europeiska unionen (KOM(2002) 350) och samtidigt meddelandet från generalsekreteraren: Förslag till handlingsprogram för information och kommunikation inför valet till Europaparlamentet i juni 2004 ([2]).

93. Europaparlamentet upprepar sin begäran om att parlamentet skall hålla en årlig debatt om EU:s informationspolitik innan riktlinjerna för budgeten för nästa budgetår fastställs.

94. Europaparlamentet upprepar att det måste tas hänsyn till följande principer i fråga om information och kommunikation till allmänheten: i) att informationen skall vara opartisk och fri från propaganda, ii) att den information som tillhandahålls skall vara saklig och iii) att utbudet av information skall vara omväxlande och balanserat.

95. Europaparlamentet understryker att EU i den information som förmedlas bör framhäva gemensamma europeiska värderingar, såsom demokrati, pluralism, säkerhet, solidaritet, lika möjligheter, sammanhållning m.m., och samtidigt underrätta medborgarna om de konkreta fördelar de i det dagliga livet har av att tillhöra unionen. Parlamentet betonar även att man måste förkasta ett synsätt som går ut på att presentera unionen som ett område där det ständigt råder konfrontation mellan skilda nationella intressen.

96. Europaparlamentet bekräftar sitt åtagande till förmån för medborgarnas rätt att kontinuerligt få tillgång till komplett och objektiv grundläggande information om EU på sitt eget språk. Parlamentet anser att de behöriga myndigheterna bör garantera att denna information sprids på ett begripligt

([1]) PE 324.930/PRES.
([2]) PE 320.937/PRES. – 10 september 2002.

sätt på samtliga officiellt erkända språk i medlemsstaterna och på mindre använda språk, och betonar vikten av att man som en prioritering utarbetar särskilda informationskampanjer, särskilt i kandidatländerna.

97. Europaparlamentet är införstått med att kommissionen, rådet och parlamentet skall samarbeta inom den interinstitutionella gruppen för information och yrkar på att detta samarbete skall förstärkas.

98. Europaparlamentet välkomnar att det skall installeras en permanent utställning om Europaparlamentets historia inom besökarområdena i Bryssel och Strasbourg.

99. Europaparlamentet påpekar än en gång att anslagen till information och kommunikation är rätt njugga (25,8 miljoner euro under 2001, vilket vill säga 2,58 % av Europaparlamentets totala budget), varav en betydande del (11,2 miljoner euro, alltså 43 %) går till besökarprogrammen och Euroscola.

100. Europaparlamentet erkänner att det görs stora ansträngningar för att modernisera besökarprogrammen med hjälp av bättre arbetsredskap (datorstöd och audiovisuellt stöd, besöksenhetens webbplats), bättre användning av de mänskliga resurserna (flerspråkighet, datasystemet GEVISITE) och gläder sig åt att detta lett till att det går bättre att planera uppgifterna och ordna en rad konferenser för medborgarna i kandidatländerna. Parlamentet noterar att en konsultfirma fått i uppdrag att utreda både kvaliteten på besökarprogrammen och nyttan med dem samt att denna utredning kommer att vara klar före utgången av juni 2003 och uppmanar generalsekreteraren att översända ett exemplar av den till budgetkontrollutskottet ([1]).

Ledamöternas assistenter

101. Europaparlamentet upprepar att det är absolut nödvändigt att slå vakt om rättigheterna för de assistenter som arbetar för ledamöterna, också deras försäkringsskydd och sociala trygghet. Parlamentet anser att detta bäst kan uppnås genom att en stadga för assistenterna godkänns och yrkar i anslutning till detta på att rådet snabbt skall behandla Europeiska kommissionens ändrade förslag ([2]) av den 16 juli 2002 så att det nya systemet kan träda i kraft före valen 2004. Parlamentet yrkar på att presidiet skall fatta beslut före den 30 juni 2003 om de 12 förslagen ([3]), som inlämnats den 7 oktober 2002 av Europaparlamentets vice talman med ansvar för stadgan för assistenterna ([4]).

102. Europaparlamentet påpekar att en sådan stadga inte är tillämplig på tjänsteleverantörer, eftersom dessa, till följd av sin rättsliga ställning, själva måste reglera sina skyldigheter i fråga om socialförsäkringar och skatter. Parlamentet rekommenderar att presidiet för att garantera största möjliga insyn skall kräva att de parlamentsledamöter som anställer tjänsteleverantörer skall åläggas översända en kopia av räkningarna mellan parlamentsledamöter och tjänsteleverantörer till administrationen, på samma sätt som det nu råder en skyldighet att insända arbetsavtalen mellan parlamentsledamöter och assistenter till administrationen ([5]). Parlamentet noterar styrekonomens åsikt ([6]) om att, precis som fallet är med tjänsteleverantörer inom vilket som helst av parlamentets verksamhetsområden, bör utbetalningen bygga på att det i vederbörlig ordning framlagts en faktura för de tjänster som levererats.

Ledamöternas ersättningar

103. Europaparlamentet vidhåller att principerna om att klarhet och insyn skall råda, att gällande regler skall följas och att redovisningsskyldighet föreligga, skall tillämpas på alla betalningar från parlamentets budget, alltså också de betalningar som faller inom ledamöternas område.

104. Europaparlamentet hänvisar än en gång till revisionsrättens rekommendationer om att ersättningar som betalas ut för utgifter för resor och uppehälle skall stämma överens med de faktiska resekostnaderna och tjänsteresans varaktighet.

([1]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q56).
([2]) EGT C 331 E, 31.12.2002, s. 23.
([3]) PE 321.006/PRES.
([4]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q61).
([5]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q62).
([6]) Årlig rapport nr 03/01, punkt 4.2.

105. Europaparlamentet konstaterar med tillfredsställelse att presidiet inrättat en arbetsgrupp för ledamöternas ersättningar och utgifter inom ramen för förhandlingarna om ledamöternas stadga och uppmanar arbetsgruppen att genomföra revisionsrättens rekommendationer.

106. Europaparlamentet konstaterar med oro att alltfler ledamöter skriver in sig som närvarande under de "gula" veckorna, vilket medför kostnader på 372 675 euro och understryker att de gula veckorna från början infördes för att ledamöterna skulle få tid och tillfälle att upprätthålla kontakterna med sina väljare ute i valkretsarna.

107. Europaparlamentet uttrycker oro över att öppettiderna för det centrala registret för namnunderskrifter förlängts till mellan 7 och 22 och uppmanar generalsekreteraren att framlägga förslag till en minimiform av övervakning av detta register.

108. Europaparlamentet konstaterar att ledamöternas frivilliga pensionsinbetalningar nu dras av direkt från ersättningen för allmänna utgifter. Parlamentet uppmanar generalsekreteraren att senast den 1 juli 2003 rapportera om det är möjligt att kräva av ledamöterna att de skaffar sig ett stående betalningsuppdrag för att genomföra dessa inbetalningar.

109. Europaparlamentet påminner om ledamöternas rätt att utföra sina uppgifter på medlemsstaternas samtliga officiella språk och begär enträget att man ställer tillräckliga medel till förfogande för att all dokumentation skall finnas tillgänglig samtidigt på samtliga språk i syfte att undvika diskriminering och garantera att ledamöternas rätt och skyldighet att till fullo utföra de representativa uppgifterna inte begränsas eller sätts ur spel.

Frågan om ledamöternas kassakontor

110. Europaparlamentet konstaterar att ett förfarande enligt artikel 22 i tjänsteföreskrifterna har inletts för att fastställa ansvaret i samband med att det förekommit en skillnad på 4 136 125 belgiska franc mellan kassabehållningen och de motsvarande räkenskaperna 1982.

Miljön

111. Europaparlamentet erkänner att de nya byggnaderna som håller på att uppföras för Europaparlamentet erbjuder ett unikt tillfälle att föregå med gott exempel på bästa praxis i fråga om miljön. Parlamentet gläder sig åt att byggnaderna D4-D5/Ardenne kommer att planeras och förverkligas med hänsyn tagen till miljöföreskrifterna och understöder besluten att installera ett system för uppfångning, lagring och återanvändning av regnvatten i byggnaden D4 samt beslutet att göra byggnaderna energisnålare genom att i) ha effektiv värmeisolering, ii) installera ett system för klimatkontroll där användning av gratis värme eller kyla gynnas, iii) ha solpaneler för uppvärmning av vatten samt göra det möjligt att installera en kraftvärmepanna ([1]).

112. Europaparlamentet hälsar med tillfredsställelse upplysningarna ([2]) från generalsekreteraren om att parlamentets administration kort efter det att man utgått med en anbudsinfordran kommer att underteckna ett kontrakt med en konsultfirma som specialiserat sig på miljöförvaltning för att ge denna i uppdrag att sammanställa en omfattande översikt av parlamentets interna miljöpolitik, så att slutsatserna av den kan förväntas föreligga under 2003. Parlamentet vidhåller att slutsatserna i denna översikt bör ställas till förfogande för parlamentets behöriga utskott och upprepar vad parlamentet framhållit i punkt 75 i ovannämnda beslut av den 10 april 2002, där det framhölls vikten av att ekologiska hushållningsprinciper tillämpas i parlamentets nya byggnader.

113. Europaparlamentet konstaterar att administrationen för närvarande undersöker de praktiska och administrativa aspekterna ([3]) av en plan som utarbetats 2002 efter att Iris Consulting gjort en undersökning om en bättre plan för rörlighet (transport) i Bryssel samt håller med om att de som

([1]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q43, Q72 och bilaga 6).
([2]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q 72).
([3]) Formulär med frågor och svar PE 315.838 (Q 73).

använder parlamentets fastigheter i Bryssel bör uppmanas att åka kollektivt så mycket som möjligt. Parlamentet erkänner dock att rue Belliard/Belliardstraat måste bli mera fotgängarvänlig om man skall kunna göra några större framsteg på denna punkt och uppdrar åt generalsekreteraren att fortsätta sina kontakter med de behöriga myndigheterna i Belgien för att området kring parlamentets fastigheter skall bli tryggare och mera attraktivt för fotgängare och cyklister.

114. Europaparlamentet yrkar på att det skall ställas mera intern information om hållbar rörlighet till förfogande i och kring parlamentets fastigheter (affischer, monitorer med upplysningar om tågförbindelserna till stationen Luxembourg, upplysningar om kollektivtrafik) och uppmanar presidiet att inrätta ett professionellt, synligt, permanent kontor för hantering av frågor i samband med rörligheten, helst som en del av redan befintliga tjänstegrenar, där var och en kan inhämta mera information om hållbar rörlighet.

115. Europaparlamentet påpekar att EU på det internationella planet spelar en föregångsroll inom klimatpolitiken. Parlamentet anser att också de europeiska institutionerna måste dra sitt strå till stacken för att EU:s förpliktelser enligt Kyotoavtalet skall kunna följas och gratulerar generalsekreteraren till de miljöåtgärder som redan vidtagits inom fastighetspolitiken och den dagliga förvaltningen ([1]) och begär att dessa fram till den 31 juli 2003 skall sammanföras och bearbetas i en klimatpolitisk plan för Europaparlamentet med klara och tydliga mål så att parlamentet självt kan bidra till att Kyotonormerna efterlevs.

Insyn

116. Europaparlamentet konstaterar med tillfredsställelse att alla 626 ledamöter för 2001 lämnat in förklaringar om sina ekonomiska intressen i enlighet med artikel 2 i bilaga I i arbetsordningen. Parlamentet konstaterar att den 30 januari 2003 hade sammanlagt 444 ledamöter uppdaterat sina respektive förklaringar för 2002 ([2]) och uppmanar ledamöterna att tillåta att förklaringarna offentliggörs på Internet.

117. Europaparlamentet uttrycker sitt bifall till presidiets beslut av den 13 januari 2003 om att registret över lobbygrupper och de intressen de företräder, i den bemärkelse som avses i artikel 3.1 b i bilaga IX i arbetsordningen skall vara tillgängligt för allmänheten på på parlamentets webbplats.

118. Europaparlamentet erinrar om att det i artikel 14.9 i bestämmelserna om kostnadsersättningar och andra ersättningar till ledamöterna ([3]) står: ”Europaparlamentet skall upprätta en för allmänheten tillgänglig lista med namnen på samtliga assistenter”. Parlamentet noterar uttalandet från utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden ([4]), enligt vilket sådana personuppgifter i enlighet med artikel 9 i förordning (EG) nr 45/2001 ([5]) får avslöjas endast med den berörda personens eget medgivande. Parlamentet delar Europeiska ombudsmannens oro ([6]) att parlamentets beslut att offentliggöra ett register över ledamöternas assistenter ”kommit att ifrågasättas med det argumentet att uppgiftsskyddet ger assistenterna rätt att förbli anonyma även under det att de avlönas med europeiska skattebetalares pengar”.

119. Europaparlamentet uttrycker därför sitt bifall till presidiets beslut den 10 februari 2003 att på parlamentets webbplats offentliggöra förteckningen över ackrediterade assistenter (utom i välmotiverade undantagsfall), inklusive uppgifter om vilken ledamot assistenten står i avtalsförhållande till.

120. Europaparlamentet konstaterar med oro att Europeiska ombudsmannen också riktat kritik ([7]) mot att parlamentet, med hänvisning till förordning (EG) nr 45/2001, tillbakavisat hans förslag om att parlamentet bör underrätta personer som deltar i uttagningsprov att namnen på dem som blir godkända kommer att offentliggöras.

([1]) Se bilaga 6-frågelista.
([2]) *Källa:* Europaparlamentet, GD1.
([3]) PE 113.116/ändrad XIII/08-2002 (se också punkt 7 i bilaga VI till dessa bestämmelser).
([4]) PE 316.190.
([5]) EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.
([6]) Skrivelse av den 30 september 2002 (PE 321.047/PRES.).
([7]) Skrivelse av den 30 september 2002 (PE 321.047/PRES.).

121. Europaparlamentet konstaterar som ett ytterligare exempel på det olösta spänningsförhållandet mellan öppenhet (förordning (EG) nr 1049/2001) ([1]) och uppgiftsskydd (förordning (EG) nr 45/2001) ett yttrande ([2]) från rättstjänsten om att dokument (närmare bestämt: styrekonomens nekande av godkännande) relaterade till handlingar som utanordnare utfört i tjänsten inte får ges spridning utan att namnen först avlägsnats.

122. Europaparlamentet är medvetet om att det är fullständigt oklart hur flödet av potentiellt känslig information mellan OLAF och budgetkontrollutskottet skall styras och att föreskrifterna i bilaga VII i arbetsordningen förefaller rätt inadekvata för att reglera sådana frågor.

123. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att, efter att ha rådfrågat generalsekreteraren och rättstjänsten, överväga vilka åtgärder som kan behöva vidtas, bland dem eventuellt också ändringar i arbetsordningen, för att man skall uppnå en vederbörlig balans mellan å ena sidan kraven på öppenhet, insyn och tillgång till handlingar och å andra sidan det legitima kravet på skydd för personuppgifter, samt framlägga lämpliga förslag för de behöriga organen.

([1]) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.
([2]) SJ 289/02.

BILAGA

Nekande av godkännande nr	Datum	Utanordnare	Budgetpunkt	Avseende	Fordringsägare/Belopp	Beskrivning	Beslut
01/01	31.1.2001		2723	Förslag om att sluta 7 privata anställningskontrakt i enlighet med fransk lag. Eds 21197 – 21200 inc., totalt 265 371 euro.	De sju berörda personerna samt arbetsgivarnas bidrag (totalt 265 371 euro)	Överträdelse av artiklarna 2 och 38 i budgetförordningen.	De föreslagna åtagandena har dragits tillbaka.
01/02	27.2.2001		Avdelning 1	Förslag om att förflytta herr P, lönegrad L A-3, från Luxemburg till Strasbourg.	Herr P (tjänsteman)	Överträdelse av budgetförordningen, tjänsteföreskrifterna och genomförandebestämmelserna avseende dessa.	Förslaget tillbakadraget av utanordnaren.
01/03	26.3.2001		Avdelning 1	Faktiska och förfarandemässiga regelbrott vid den föreslagna rekryteringen av en tjänsteman till en A 7-tjänst.	Fru Z	Överträdelse av budgetförordningen (artiklarna 2 och 38) samt tjänsteföreskrifterna.	Beslut om upphävande av den 11 juni 2001.
01/04	11.6.2001		Avdelning 1	Otillräckliga styrkande handlingar, i strid med artiklarna 45 och 47 i budgetförordningen. Bilaga V artikel 4 i tjänsteföreskrifterna har inte iakttagits. Överträdelse av institutionens bestämmelser om överföring och betalning av inte uttagen årlig semester. Överträdelse av skyldigheterna för utanordnare enligt artiklarna 40 och 41 i budgetförordningen.	En tidigare anställd i en politisk grupp.	Överträdelse av artiklarna 38, 40, 41, 45 och 47 i budgetförordningen samt av bilaga V artikel 4 i tjänsteföreskrifterna.	Beslut om upphävande av den 25 oktober 2001.
01/05	9.7.2001		2210	Undertecknande av ett ramkontrakt med en leverantör och offentliggörande av kontraktstilldelningen i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, i strid med budgetförordningen, genomförandebestämmelserna för denna och de interna bestämmelserna för genomförande av Europaparlamentets budget. Det uppskattade värdet av det treåriga ramkontraktet uppgår till: 195 000 euro	C-SA (leverantör av behållare för pappersavfall) (195 000 euro).	Överträdelse av artiklarna 36 och 38 i budgetförordningen, artikel 51 i genomförandebestämmelserna för budgetförordningen och artikel 23 i de interna bestämmelserna.	Beslut om upphävande av den 25 oktober 2001.
01/06	11.10.2001		1870	Överskridande av de tillgängliga anslagen, avsaknad av ett föregående åtagande av utgifter och överträdelse av principen i fördraget om budgetens ettårighet när det gäller utgifter för tolktjänsten för budgetåret 2000.	Kommissionen – 359 815,03 euro.	Överträdelse av artiklarna 2, 5, 6 och 36 i budgetförordningen, artikel 51 i genomförandebestämmelserna och artiklarna 271 och 272 i det konsoliderade EG-fördraget.	Beslut om upphävande av den 13 december 2001.

Källa: Europaparlamentet "inkomst- och utgiftsredovisningen" SEK(2002) 405 – FR.